Από το Συναξάρι - Οι άγιοι Ναζάριος, Γερβάσιος, Κέλσιος και Προτάσιος

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 14 Οκτωβρίου, 2012

14 Οκτωβρίου

Ο **άγιος Ναζάριος** έζησε στα χρόνια του Νέρωνος (μεταξύ 54 και 68) στη Ρώμη. Ήταν γόνος οικογενείας πλούσιων και ευγενών Ρωμαίων. Ο πατέρας του, ο Αφρικανός, και η μητέρα του, η Περπέτουα, είχαν οδηγηθεί στην αληθινή πίστη από τον άγιο Απόστολο Πέτρο, και ο Ναζάριος βαπτίσθηκε από τον πρώτο επίσκοπο Ρώμης, τον άγιο Αίνο [5 Νοεμ.].

Όταν έφθασε στην ηλικία των είκοσι ετών, ο Ναζάριος εγκατέλειψε τη Ρώμη για να διατρέξει τις πόλεις τής Ιταλίας και να διαδώσει το Ευαγγέλιο. Έφερε έτσι πολλούς ειδωλολάτρες στην αληθινή πίστη και τους βάπτισε. Δέκα χρόνια αργότερα, περνώντας από την πόλη της Πλακεντίας (σημ. Πιατσέντζα) γνώρισε τον **άγιο Γερβάσιο** και τον **άγιο Προτάσιο**, οι οποίοι βρίσκονταν στη φυλακή κατόπιν διαταγής του ηγεμόνος Ανουλλίου, και των οποίων η φήμη ως θαυματουργών και θαρραλέων αποστόλων του Χριστού είχε απλωθεί σ’ όλη την Ιταλία. Αφού αντάλλαξαν τίμιο ασπασμό, προέτρεψαν αλλήλους στην οδό του μαρτυρίου. Ο ηγεμόνας όμως πληροφορήθηκε την παρουσία του Ναζαρίου και διέταξε να μαστιγωθεί και να εκδιωχθεί από την πόλη.

Ο άγιος Ναζάριος κατευθύνθηκε τότε προς τη Γαλατία. Όταν έφθασε στην πόλη Σιμιέζ, κοντά στη Νίκαια, οδήγησε μεγάλο τμήμα του πληθυσμού στην πίστη του Χριστού. Η σύζυγος ενός προύχοντα της πόλεως πλησίασε τον άγιο έχοντας στην αγκαλιά τον **τρίχρονο** γιο της. Απόθεσε το παιδί στα πόδια του αγίου και του είπε: «***Λάβε μετά σου τούτο το παιδίον, να σε ακολουθεί όπου υπάγεις, δια να αξιωθεί και αυτό της ουρανίου αγαλλιάσεως***». Ο Ναζάριος δέχθηκε το παιδί με χαρά, το βάπτισε δίνοντάς του το όνομα **Κέλσιος**, και ξεκίνησε μαζί του για να διαδώσει το Ευαγγέλιο σε άλλες περιοχές της Γαλατίας. Τους συνέλαβε ο ηγεμόνας Δεινόβαος, κι όταν ερωτήθη για την ταυτότητά του, ο άγιος Ναζάριος απάντησε: «Ρωμαίος ειμί το γένος, χριστιανός όμως υπάρχω και τον Εσταυρωμένον λατρεύω». Ο θηριόγνωμος ηγεμόνας έπιασε τότε το παιδί και το έδειρε ανελέητα, ο Κέλσιος όμως ψέλλισε με φρόνηση γηραιού ανδρός: «Ο Θεός ον λατρεύω κρίνει σε, άδικε

δικαστά, ως Κριτής δικαιότατος!». Ο Ναζάριος και ο Κέλσιος κατόρθωσαν ωστόσο να ελευθερωθούν χάρις στην υποστήριξη της συζύγου του ηγεμόνος, η οποία είχε δει ένα φοβερό όραμα γι' αυτούς. Κατευθύνθηκαν προς τα Τρέβηρα (σημ. Τρίερ), κηρύττοντας παντού τον Χριστό και καταφρονώντας τα είδωλα, γεγονός που οδήγησε στην εκ νέου σύλληψή τους.

Τους οδήγησαν στη Ρώμη, με εντολή του Νέρωνος, και αφού τους ανέκριναν τους έριξαν σε μια λίμνη. Διεσώθησαν όμως και μπόρεσαν να συνεχίσουν το ιεραποστολικό τους έργο από πόλη σε πόλη φθάνοντας μέχρι το Μιλάνο. Εκεί ξαναβρήκαν τους άγιους Γερβάσιο και Προτάσιο, οι οποίοι προετοιμάζονταν να αντιμετωπίσουν την εσχάτη δοκιμασία τού μαρτυρίου. Όλοι ήταν γεμάτοι χαρά μπροστά στην προοπτική να συναθλήσουν και συναντήσουν τον Κύριο, κοινωνοί γενόμενοι του σωτηρίου Πάθους του. Και ο μικρός Κέλσιος δεν υπολειπόταν σε ετοιμότητα να υποστεί κάθε είδους βασάνους για την αγάπη τού Χριστού. Προχώρησαν λοιπόν και οι τέσσερις προς τον τόπο τού μαρτυρίου και το πρόσωπό τους ακτινοβολούσε με τόση φαιδρότητα σαν να πήγαιναν σε εόρτιο τραπέζι. Αποκεφαλίσθηκαν ενώ ευχαριστούσαν τον Κύριο. Ο Κέλσιος ήταν τότε **εννέα χρόνων και επτά μηνών**.

Τα λείψανα των αγίων Γερβασίου και Προτασίου ανευρέθησαν θαυματουργικώς από τον άγιο Αμβρόσιο [7 Δεκ.]. Κατά τη διάρκεια της πανηγυρικής ανακομιδής τους και της καταθέσεώς τους στον κεντρικό ναό τού Μιλάνου, στις 16 Ιουνίου 386, ένας τυφλός ανέβλεψε, και τα δαιμόνια που φώλιαζαν μέσα σε δύο δαιμονισμένους κραύγασαν ότι οι άγιοι τους επέβαλαν αβάστακτες δοκιμασίες. Λίγα χρόνια αργότερα, το 395, ο άγιος Αμβρόσιος προέβη στην ανακομιδή των λειψάνων των αγίων Ναζαρίου και Κελσίου, που ήταν ενταφιασμένα σ' έναν κήπο έξω από την πόλη.

(Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας, Εκδόσεις «Ίνδικτος»)

(Πηγή ηλ. κειμένου: vatopaidi.wordpress.com)